

בס"ד.

ספור
פורים

שיכתוב

דברי הימים

ועניינו של מזל דגים חורג הרחק אל מעבר לעובדה נקודתית, בה עבר העם היהודי שעה קשה, או אפילו את הקשה בשעות קיומו בגלות.

אסתר כתבה את השתלשלות האירועים בספר הידוע כמגילת אסתר.

דבר זה נעשה בעצת אנשי כנסת הגדולה, עליהם נמנה גם מרדכי. מגילה זו נכנסה לכ"ד ספרי הקודש, על בסיס "סוף כל הניסים שניתנו להכתב" (יומא כ"ט, א')

מן הבחינה ההיסטורית אירעו ניסים רבים גם לאחר זמן מגילת אסתר, ביניהם אף כאלו שנכנסו ללוח השנה היהודי.

נס חנוכה אירע כמאתיים שנה לאחר מכן.

נקודת הסוף בעניין אסתר היא העובדה, כי כאן למדנו את סוד הקיום הסמוי של העם, שהוכיח את כוחו מול כוחות שחזקים מהם כמעט ולא ניתן להעלות על הדעת.

לכל אורך המגילה לא נזכר שמו של הקב"ה אף לא פעם אחת, מדוע?

ללמדך, כי שמו מבצבץ מבעד למערך ההסתר, ואין צורך להזכיר את השם בעצמו.

הרצף והסדר המתגלים בהיסטוריה הם המגלים את שמו של הבורא המנהיג את העולם.

הכל ניתן להסבר, "תירוצים" קיימים לרוב.

אך הסדר המתגלה באירועים המבוארים במגילת אסתר, משרטטים קו הנהגה ברור.

בסיפור פורים הונח היסוד להבנת ההנהגה הנסתרת של הבורא בעולמו,

המקיימת את כל המערכת, כולל את נקודת הקיום הפיזית של עמו ישראל עלי אדמות. הדבר מסוגנן בעיקר האמונה הראשון בסדר 'אני מאמין': "אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים".

אין זה משנה אם הדברים נראים לעין בלתי מזוינת כניסים גלויים, או שהם מתחבאים בינות לאירועי היום יום הרגילים, אחת היא: יש לעולם בורא המנהיג!!

בנקודה זו כדאי לשים לב אל עובדה פחות ידועה, שאירעה בתוך המהלך המבואר במגילת אסתר. מדובר בשיטה ידועה לכאורה של הרבה חורשי רעה שקמו עלינו לאורך כל הזמן: טשטוש האמת העובדתית, ושיכתוב ההיסטוריה בהתאם לרצונות הכותבים והמושלים. כתיבה המתארת עובדות בכלל, ושל דברי הימים בפרט היא מלאכה קשה ועדינה. אל לו לכותב לערב את הסתכלותו האישית בתיאור העובדות. אין זה משנה כלל אם הדברים "מוצאים חן בעיניו" או לא. אם הם היו במציאות, יש לכתבם כמות שהם, גם אם לא ינעמו לו. העיון ברשימת הכותבים ובאישיותם, לא מזכיר תמיד את המידות הטמירות של כותב אובייקטיבי. היו גם היו שניצלו כישרון כתיבה לצרכים שאינם מעניין האירועים אותם הם היו אמורים לסקר.

הם התכוונו לעוות את העובדות לדורות, כך שיוכלו להביא אדם זה או רעיון אחר לחרפה ודראון עולם, על כנפיה המשקשקות של ההיסטוריה הכתובה (וכל שכן של זו המשדרת). בצורה זו מעצבים דעת קהל, והכל על מקומו יבוא בשלום.

המן הרשע זמם על ישראל את

הרעה שבגזירות. ביום אחד, הכל.

אחד האמצעים אותם הפעיל המן להשיג את מבוקשו, היה טשטוש דברי הימים חזור וטשטש, עד שאחשוורוש השתכנע ונתן את האור הירוק.

במגילה מבואר, כי אחשוורוש נתן לו הסכמה שבשתיקה למהלך הזה. גם הוא בולע כדב!

אך המדרש (אסתר רבה ז', י"ג) מספר, שהסכמה זו לא ניתנה להמן על מגש הכסף.

כאשר יעץ המן את עצתו לראשונה, סרב אחשוורוש. הזכיר לו את כל המלכים שקדמו לו,

פרעה, סנחריב ונבוכדנצר, שאף היו חזקים ממנו ורצו לשלוח יד בעם. הנה, ה' יתברך לא נתן להם. הוא אוהב את עמו.

כל שכן אנחנו, טען אחשוורוש, חלשים מהם, לא נוכל.

אך המן בשלו, "היה מטריד על אחשוורוש ויועץ עצות רעות על ישראל תדיר".

אחשוורוש כינס את כל חכמי אומות העולם, שדחו את רעיון המן "על הסף".

הם הזכירו כי התורה אותה נתן הקב"ה לעמו תורת חיים היא, ואין מה לעשות נגד מקבליה.

העם היהודי נקראים קרוביו ובניו,

"ואדם שרוצה לשלוח יד בקרוביו ובניו של הקב"ה, כיצד ימלט?!"

לפי שהוא שליט בעליונים ובתחתונים, ונפש כל חי בידו, לגביה ולהשפיל להמית ולהחיות".

כאן הזכירו להמן את פרעה וסנחריב שרצו לפגוש ידיהם בישראל (+להשמיד), מה עלתה להם.

אך המן ענה להם בזו הלשון: אלוקים שטיבע פרעה בים ועשה לישראל ניסים וגבורות ששמעתם כבר, הוא זקן ואינו יכול לעשות כלום.

שכבר עלה נבוכדנצר והחריב ביתו, ושרף היכלו, והגלה את ישראל ופזרן בין האומות.

והיכן כוחו וגבורתו, שכבר הזקין, שנאמר (תהילים צ"ד, ז')

לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב.

כיון שאמר להם כך כעניין הזה, מיד קיבלו דבריו והסכימה דעתם לכלות את ישראל".

רעיון זדוני אחד הספיק להמן

לבלבל דעתם של כל חכמי

אומות העולם שיסכימו לזממו.

"הסביר" להם כי ישנה חולשה

ח"ו בהנהגה, ועתה (בעידן

הנוכחי!) הכל שונה ואפשרי.

כאשר חוטאים לאמת, אין כמו השקר להצליח.

כל האנטישמים שקמו בהיסטוריה מאז, השתמשו בדרך זו. הם למדו כיצד להכפיש את היסוד הקיומי של העם ואת איכותו, על ידי הפצת שקרים וכזבים, אותם האוזניים כה אוהבות לשמוע. שימוש בחלקי פסוקים התלושים לחלוטין מן ההקשר בו נאמרו, סייע בידם, והיה כשר למהדרין בעיניהם.

המשך הסיפור פשוט. יועצי המלך שיכתבו את ההיסטוריה היהודית באיגרות אותם הפיצו בכל מלכות אחשוורוש, ובזה הצליחו לשכנע כמעט את כל האנושות בנזק שהעם היהודי הביא על העולם מאז. לכן נמנו הם וגמרו, להפיל גורלות ולאבדם מן העולם.

(המזלות, היהדות ואני)

